

29. lipnja - Sveti Petar i Pavao A - B - C

*Ti si Petar – Stijena,
i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju,
i vrata paklena neće je nadvladati. (Mt 16,18)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 12,1-11

U one dane: Uze Herod zlostavljati neke od Crkve. Mačem pogubi Jakova, brata Ivanova. Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra (bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova). Uhiti ga, baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri četverostraže vojničke, nakani izvesti ga nakon Pashe pred narod. Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se svesrdno moljaše Bogu za njega.

One noći kad ga je Herod kanio privesti, spavao je Petar između dva vojnika, okovan dvojim verigama a stražari pred vratima čuvahu stražu. Kad eto: pojavi se anđeo Gospodnji te svjetlost obasja ćeliju. Anđeo udari Petra u rebra, probudi ga i reče: "Ustaj brzo!" I spadoše mu verige s ruku. Anđeo mu reče: "Opaši se i priveži obuću!" On učini tako. Onda će mu anđeo: "Zaogrni se i hajde za mnom!" Petar izađe, pođe za njim, a nije znao da je zbilja što se događa po anđelu: činilo mu se da gleda viđenje. Prošavši prvu stražu, i drugu, dođoše do željeznih vrata koja vode u grad. Ona im se sama otvore te oni izađu, prođu jednu ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega. Petar pak, došavši k sebi, reče: "Sad uistinu znam da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio me iz Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski narod."

Drugo čitanje

2. Timoteju 4,6-8.17-18

Pedragi! Ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga odlaska. Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao. Stoga mi je pripravljen vijenac pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedni sudac; ne samo meni, nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak.

Gospodin je stajao uza me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi Poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen!

U ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita učenike: "Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?" Oni rekoše: "Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka." Kaže im: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Šimun Petar prihvati i reče: "Ti si Krist – Pomazanik, Sin Boga živoga." Nato Isus reče njemu: "Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar – Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima."

Za razmišljanje

Danas Crkva slavi svoj temelj: apostole Petra i Pavla. Već najraniji liturgijski tekstovi pokazuju da su njih dvojica bili slavljani zajedno. Kasnije su se razvile odijeljene svetkovine koje su se slavile dva dana za redom, jer su postojale bazilike koje su bile posvećene samo Petru ili samo Pavlu. Prilikom prepisivanja rimskog kalendara ponovno se uvela jedna, zajednička svetkovina. Dan 29. lipnja potječe od "Depositio Martyrum" iz 258. godine.

Rana liturgija i ikonografija nisu nikada dijelili Petra i Pavla, ta dva stupa Crkve.

Šimun, koji zbog ispovjedanja svoje vjere dobiva nadimak Petar, dobiva zadaću da vodi i jača svoju braću i sestre i tako gradi Crkvu.

Ono što je za nas začuđujuće, jest to, što Bog jednu tako zahtjevnu zadaću povjerava tako oporom i neuglađenom čovjeku, koji nije imao nikakve izvanredne sposobnosti i koji se čak pokazao slabićem. Čini nam se da bi Pavao bio sposobniji za tu službu. Istina da je on tek kasnije postao kršćaninom, ali se po rođenju i odgoju čini bolje pripravljenim za tu zadaću. Uvijek budan, pun energije i žudnje za Onoga kojega je prije u njegovoj Crkvi progonio, biva izabrani instrument za navještanje Radosne vijesti spasenja poganima. Pavao, kojeg nikakva potreba i napast nisu mogli odijeliti od ljubavi prema Isusu Kristu, neće ga nikad zanijekati. Svaki od obojice apostola ima svoje mjesto u širenju i razvijanju vjere. Petar, po naravi vođa, upravlja i jača braću. Pavao, sijelom, svojom energijom i sposobnostima služi prilagođavanju. Prilikom njihovih susreta u Jeruzalemu i Antiohiji jasno se vidi, darovano im nadahnuće, ali i konfrontacija.

U Rimu su obojica primili vijenac mučeništva i konačno bili sjedinjeni u ljubavi, na koju su uvijek nastojali poticati.

Dijalog između institucije (Petar) i karizme (Pavao) ne odvija se uvijek u miru, ali samo tako povijest ide naprijed. Da Petrova i Pavlova Crkva ne bi zakržljala, ona treba ujedinjavati kretanje i smjer; sveobuhvatno zajedničko dobro institucije s posebnim izazovima karizme.